การศึกษามาตรฐานทางเภสัชเวท ฤทธิ์ต้านแบคทีเรีย & เชื้อราเพื่อพัฒนาเภสัชภัณฑ์จากสารสถัดใบฟัก ข้าวรักษาโรคผิวหนัง

สมพร ภูติยานันต⁴, ศิริพร โอโกโนก⁴, เกษร นันทจิต⁴, บงกชวรรณ สุตะพาหะ², บรรยง คันธวะ³ คณะเภสัชศาสตร⁴ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ฟักข้าวเป็นชื่อไทยพื้นเมืองที่ใช้เป็นอาหารและเป็นสมุนไพรที่สำคัญตามความเชื่อของแพทย์ แผนไทย เช่น ด้านเชื้อจุลชีพ ด้านมะเร็ง ด้านอนุมูลอิสระ และลดน้ำตาล เป็นต้น (Putiyanan S., 2003) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจ รวบรวมพันธุ์และตรวจเอกลักษณ์เพื่อจัดทำตัวอย่างมาตรฐานทาง เภสัชเวท และควบคุมมาตรฐานพันธุ์ฟักข้าวก่อนนำไปพัฒนาตำรับยารักษาโรคผิวหนัง โดยศึกษา เอกลักษณ์มาตรฐานของพันธุ์ฟักข้าวเพื่อตรวจสอบชื่อพฤกษศาสตร์ (botanical name) ศึกษามาตรฐาน ใบฟักข้าวโดยตัดตามขวาง เปรียบเทียบกับผงใบฟักข้าว จากการศึกษาพบเนื้อเชื่อ upper และ lower epidermis, trichome, collenchyma, palisade mesophyll, spongy mesophyll, guard cell/stoma, vascular bundle เป็นด้น ซึ่งพบเหมือนกับผงใบฟักข้าว รวมถึงศึกษามาตรฐานของใบฟักข้าวโดยการหาค่าคงที่ ของใบ (constant value of leaf surface) ได้ค่า stomatal index, veinlet termination number, vein-islet number และ palisade ratio คือ 11.84±1.77, 5.95±1.31, 2.38±0.40 และ 4.49±0.73 ตามลำดับ ซึ่งเป็น เอกลักษณ์มาตรฐานของฟักข้าว (Momordica cochinchinensis (Lour.) Spreng.) และพบว่าสารสกัด หยาบและสารบริสุทธิ์ที่สกัดด้วย hexane และ dichloromethane มีฤทธิ์ด้านเชื้อราดีกว่าฤทธิ์ด้าน แบคทีเรีย สารสกัดด้วย hexane มีฤทธิ์ด้านเชื้อราก่อโรค 3 ชนิด และพบว่า สารสำคัญที่แยกได้จากส่วน สกัด hexane ที่มีฤทธิ์ด้านเชื้อรา มีข้อมูลทางสเปลโทรสโกปีเป็นสารใหม่ที่ให้ชื่อว่า momordica triterpenoid ester

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตำรับยาทาภายนอกสารสกัดจากใบฟักข้าว งานวิจัยได้เริ่มจาก การสกัดแยกส่วนใบฟักข้าวด้วยตัวทำละลายชนิดต่างๆ ได้แก่ hexane, ethyl acetate, ethanol และ methanol ตามลำดับ สารสกัดที่ได้แต่ละส่วนถูกนำมาศึกษาสมบัติเคมีกายภาพ เช่น ลักษณะภายนอก ความหนืด และ สมบัติการละลาย ผลการทดลองพบว่าสารสกัดแต่ละส่วนมีลักษณะภายนอกคล้ายกันคือมีลักษณะเป็นของ กึ่งแข็ง เหนียวหนืดสีเขียวมืดคล้ำ มีสมบัติการละลายในตัวทำละลายแต่ละชนิดแตกต่างกัน เมื่อนำสารสกัด เหล่านั้นมาทดสอบฤทธิ์ด้านออกซิเดชันและฤทธิ์ด้านเชื้อจุลชีพ โดยการศึกษาฤทธิ์ด้านออกซิเดชันใช้วิธี ABTS และวิธี FRAP ส่วนการศึกษาฤทธิ์ด้านเชื้อจุลชีพใช้วิธีการแพร่ผ่านหลุมอาหารเลี้ยงเชื้อ โดยทดสอบ กับเชื้อก่อโรคและไม่ก่อโรคซึ่งเป็นเชื้อที่เก็บจากตัวอย่างจริง ได้แก่ Staphylococcus aureus, Streptococcus pyogenes, Escherichia coli, Microsporum gypseum, Trichophyton mentagrophytes พบว่าสารสกัดใบฟักข้าว มีฤทธิ์ด้านออกซิเดชันต่ำ แต่ฤทธิ์ด้านจุลชีพสูง มีฤทธิ์ด้านเชื้อราได้ดีกว่าเชื้อแบคทีเรียมาก และสารสกัดที่ แสดงฤทธิ์ด้านเชื้อราได้แรงที่สุดคือ สารสกัดที่ได้จากการสกัดแยกด้วย ethanol และ ethyl acetate ดังนั้นจึง เลือกสารสกัดทั้งสองส่วนนี้ เพื่อใช้ในการศึกษาขั้นตอนการพัฒนาตำรับต่อไป

การพัฒนาตำรับสารสกัดได้เริ่มจากการพัฒนาตำรับยาพื้นก่อน แล้วทำการคัดเลือกตำรับยา พื้นที่เหมาะสม กล่าวคือต้องเป็นตำรับที่มีสมบัติที่ต้องการได้แก่มีลักษณะภายนอกดีน่าใช้ มี pH และ ความหนืดเหมาะสม และโดยเฉพาะมีพฤติกรรมการไหลที่ต้องการคือเป็นชนิด non Newtonian shear thinning ผลการทดลองสามารถพัฒนาได้ตำรับยาพื้นครีม 5 ตำรับ คือ C-1, C-2, C-3, C-4, และ C-5 และ ยาพื้นเจล 5 ตำรับ คือ G-1, G-2, G-3, G-4, และ G-5 โดยทุกๆ ตำรับเมื่อนำมาผสมกับสารสกัดใบฟัก ข้าวส่วนที่คัดเลือก ควรผสมเข้ากันได้ดี

ผลการทดลองพบว่า มีครีมพื้นและเจลพื้นบางชนิดเท่านั้น ที่สามารถเข้ากันได้กับสารสกัด คังกล่าว ซึ่งเมื่อคัดเลือกตำรับยาพื้นที่เหมาะสมแล้ว พบว่าครีมพื้น C-2 และเจลพื้น G-3 เป็นตำรับยา พื้นที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสารสกัดคังกล่าว การทดลองยังพบว่าตำรับสารสกัดจากยาพื้นทั้งสองชนิด สามารถต้านเชื้อราก่อโรคได้ดี แต่หากเปรียบเทียบกันพบว่าตำรับสารสกัดจาก ethanol ให้ผลดีกว่า ตำรับคังกล่าวนี้จึงถูกเลือกไปทดสอบการระคายเคืองเบื้องต้นในสัตว์ทดลอง ผลการทดลองพบว่าตำรับ ดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดอาการระคายเคืองใดๆ ต่อผิวหนัง

อย่างไรก็ตาม การวิจัยพบว่าตำรับสารสกัดใบฟักข้าวที่พัฒนาได้มีกลิ่นเหม็นของใบฟักข้าว แม้ จะทดลองใช้สารสกัดที่เอา chlorophyll ออกแล้วก็ตาม ดังนั้นจึงพิจารณาแต่งกลิ่นของตำรับด้วยน้ำหอม กลิ่นต่างๆ ผลการทดลองพบว่าตำรับที่แต่งด้วยกลิ่น jasmine เป็นตำรับที่น่าพอใจที่สุด

โดยสรุปการวิจัยนี้สามารถพัฒนาตำรับยาทาภายนอกสารสกัดใบฟักข้าวที่เหมาะสมได้ ตำรับที่ พัฒนาได้มีประสิทธิภาพในการด้านเชื้อราก่อโรคผิวหนังเป็นอย่างดี

Fak khaao is Thai local name, which was used for dietary as well as medicinal use in Thai Traditional Medicine, for example: antimicrobial activity, anticancer, antioxidant agents and antidiabetes etc. (Putiyanan S., 2003). The aims of this work were to collect and identify botanical name of Fak khaao: Momordica cochinchinensis (Lour.) Spreng. as voucher specimen, and to standardize pharmacognostic characters for quality controlling of materials before the formulation process. The macroscopic characters were studied for sample collecting and microscopic characters of transverse section of Fak khaao's leaves were compared to the leaf powders showed the upper and lower epidermis, trichome, collenchyma, palisade mesophyll, spongy mesophyll, stoma (guard cell), vascular bundles etc., which were similar to microscopic description of drug powders. The values of stomatal index, veinlet termination number, vein-islet number and palisade ratio were calculated for standardization of samples, which were 11.84 ± 1.77 , 5.95 ± 1.31 , 2.38 ± 0.40 and 4.49 ± 0.73 respectively. The results established the standard characters of Momordica cochinchinensis (Lour.) Spreng. being botanical name of Fak Khaao, which can be used to produce leaf extract preparation for treatment of skin diseases. Crude and purified hexane and dichloromethane extracts showed antimicrobial activity but antifungal activity was more active than antibacterial activity. The hexane extract showed antifungal activity against three pathogenic fungi and one active chemical constituent of hexane extract showed the structure elucidation of one new momordica triterpenoid ester on the basis of spectroscopic analysis.

This research project was aimed to develop the pharmaceutical topical preparation of Fak Khaao (FK) leaf extract. The research was firstly done with extraction process on FK leaves by using several solvents, i.e. hexane, ethyl acetate, ethanol, and methanol respectively. The obtained fractionates were further investigated for their physicochemical properties, e.g. external appearance, viscosity and solubility. It was found that all fractionates possessed similar external characteristic as a viscous semisolid mass with dark green color. Each fractionate exhibited different solubility behavior in different solvents. The fractionates were tested for their antioxidant and antimicrobial activities. The antioxidant activity test was carried out by using ABTS method and FRAP test. Results indicated that the FK fractionates possessed low antioxidant activity. The antimicrobial test was conducted by means of agar well diffusion method using non-pathogenic and pathogenic bacteria and fungi, i.e. Staphylococcus aureus, Streptococcus pyogenes, Escherichia coli, Microsporum gypseum, Trichophyton mentagrophytes, and Aspergilus flavus as test microorganisms. The results indicated that FK fractionates possessed extremely stronger potential on antifungal than antibacterial activity. Among all fractionates obtained, the ethanol fraction and ethyl acetate fraction showed the most potent activity. Hence, these two fractions were selected for further study on formulation development.

Several cream and gel bases were prepared and tested for their appearance and other physicochemical properties, e.g. pH, viscosity, and rheological behavior. Only the base formulations with good appearance and suitable required properties, e.g. suitable pH and viscosity particularly with non Newtonian shear thinning flow were classified as good for further investigation. According to

this, five formulations of each cream and gel bases were selected. They were C-1, C-2, C-3, C-4, and C-5 for cream bases and G-1, G-2, G-3, G-4, and G-5 for gel bases. The selected bases were then tested for their compatibility to the selected FK fractionates. It was found that only some bases can be mixed well with FK fractionates without any separation. From thesis results, cream base C-2 and gel base G-3 were considered to be the most suitable for FK fractionates, both ethanol fraction and ethyl acetate fraction. The formulations of C-2 and G-3 after incorporated with each FK fractionate showed good antifungal activity. In addition, the formulation of ethanol fraction exhibited stronger activity than that of ethyl acetate fraction. Hence the cream and gel formulation were then selected for primary irritation test. Results indicated that both formulations provided no irritation.

However, the products showed unpleasant odor of FK leaves even after chlorophyll was prior removed from the fractionates. The attempt to improve the odor of the products was taken by adding some essential oils as fragrance. It was found that the most pleasant product could be achieved by addition of jasmine fragrance.

It was concluded that the suitable topical products of FK leaf extract could be developed. The obtained product with desired good characteristics showed high potential in antidermatophytic activity.